

Óvári dolgozó földművesei többet adnak

A szegény- és középparasztok versenyezve teljesítik hazafias kötelességüket

OVÁRI — (Kiküldött munkatársunktól.) — Az alkonyat homálya ül rá a szatmármegyei kisközség ideiglenes bizottságának irodahelyiségére. A széri felől lehalkul a cséplőgép bugása és lassan benépesedik a községháza. Utbaigazításokért, a hoinapi munka további utasításaiért kopogtatnak be a cséplőgép körül lerénykedők; mások meg a kicséplést beszovalgaltatandó rész beszállításának részleteit jelentik az ideiglenes bizottság tagjainak.

— Minden a legnagyobb rendben folyt ma is — állapítja meg az ideiglenes bizottság alelnöke, Vascsák András, miután a saját tapasztalatait kiegészítette munkatársainak jelentése.

— Megy is a munka, mint a virág! — erősíti meg az alelnök szavait Szénás Zsigmond újgazda, aki egyszermind a falu népbírája is.

Iratokat lapoznak fel a petróleum-lámpa fellobbanó világánál. Egyeztetik az adatokat és a számok beszélnek.

— Tivadár Béla is felajánlott a rá kirótt mennyiséget meghaladóan még tíz kilót. Be is adta mindjárt a gépnél — mondja a titkár és a komoly nézésű arcok felfényesedve bölintanak rá.

AZ ÚJGAZDA PÉLDÁT MUTAT

— Melyik Tivadár? — tevődik fel a kérdés, mert a faluban sok a Tivadár és így szükség

van a pontosabb meghatározásra.

— Tivadár Béla — magyarazza a titkár —, az újgazda. Az, aki a Román Munkáspárt mult-kori sejtgyűlésén olyan értelmesen szólalt fel. Háromszáz kiló búzája termelt összesen. Azt mondta szívesen ad, mert meg akarja mutatni, hogy a falu népe tudja mivel tartozik a dolgozók államának.

— Hát igen, — bölintanak rá a szobában lévők — az állam földet adott nekünk, a legnagyobb szükség idején a munkásosztály segítségünkre jött és kiküldte nekünk a traktorokat, hogy feltörjék az ugart. Most szállították le az adókat. Nem volna szép, ha nem gondolnánk

„Nagyobb darab kenyeret...“

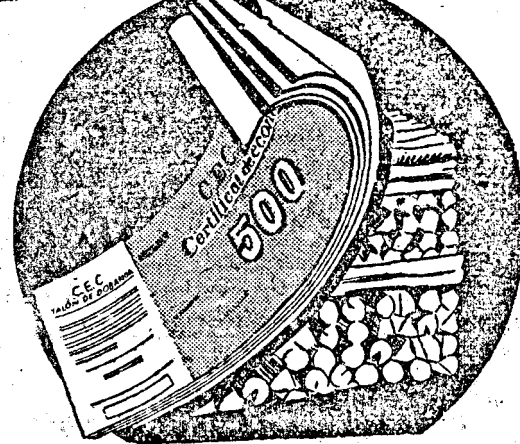
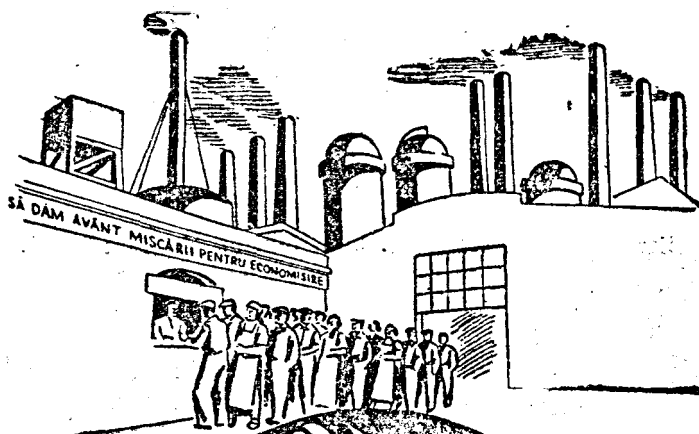
— Tudjuk, hogy a városi gyárak munkásai önkéntes munkájukkal, vasárnapi pihenőjüket feláldozva siettek segítségünkre — mondják. — Tudjuk, hogyan készültek el idejére az „Unió“-ban a cséplőgépek, mennyi erőfeszítéssel és verejték hullással iparkodtak a gyár dolgozói, hát mi sem akarunk hálátlanok lenni a Párttal és a munkásosztállyal szemben. Többet adunk, mert a mi kis búzánk, a többivel együtt szövetségeseink, a városi munkások számára biztosítja a nagyobb darab kenyeret.

arra, hogy legyen minél több kenyér a mi városi szövetségeseink asztalán.

A falu dolgozó szegényparasztjainak szíve útát mutató Tivadár Béla nem egyedül van az óvári dolgozó szegény földművesek között, aki az ő kicsinyke terméséből többet adott. Kocsis Károly az ideiglenes bizottság elnöke, az ő 200 kilójából 10 kilóval, Vascsák András, Szénás Zsigmond szintén mind többet ajánlottak fel. Újgazdák valamennyien és érzik a munkásosztály flainak és a Pártnak segítségnyújtását és falusi dolgozó létükre sem akarnak elmaradni a városi dolgozók áldozatvállalásából.

Kint, az utcán nyikorognak a búzás zsákokkal megrakott szekerek. Az óvári széri aznap termelése halad a „Comcereál“ gyűjtőhely felé. Acélos szemekkel felt zsákokban a termés, amelyet szeretettel gyarapított többre a dolgozó parasztság Őntudatos áldozatvállalása.

(t.— k.—)

GAZDALKODJ ÜGYESEN.
KEZD IDEJEKORÁN PÉNZT
GYŰJTENI TŰZIFARA.
HASZNÁLD FEL A

C.E.C.
TAKARÉKLAPJÁT

Az átszervezés alatt lévő tordamegyei szervezetek eredményei

TORDA. — (Tudósítónktól.) Tordaaranyos megye szövetségi szervezőbizottsága a nyári mezőgazdasági munkálatok idejére felfüggesztette a szövetségi hálózat átszervezését. Most, hogy a dolgozó földművesek elvégezték a nyári mezőgazdasági munkák zömét, új erővel indult meg a munka.

Az eddig elvégzett munka során a falusi szervezetek vezetőseiből kiszorították a népellenes kizsákmányoló elemeket. Helyüket osztályharcos dolgozó földművesek foglalták el.

Július 1-től augusztus 23-ig a megye szervezetében mintegy 80 millió értékű különböző árucikket vásároltak a falusi dolgozók. 16 millió 4482 lej értékű élelmiszereket, 18 millió 18 ezer 484 lej értékű vasutat és különböző munkaeszközöket, 20 millió 975 ezer 842 lej értékű textilneműt és 3 millió 676 ezer 416 lej értékű lábbelit bocsátottak a szervezetek a dolgozó földművesek rendelkezésére. Ezenkívül építkezési anyagokat, petróleumot, vegyi cikkeket, dohánnyt és más árukat vásároltak 13 millió lej értékben a dolgozó földművesek. A hatalmas mennyiségű és értékű árucikkek a

dolgozó földművesek július és augusztus havi szükségletét szolgálta. Most 45 millió lej értékű árut küldött a szövetségi szervező bizottság a falvakba. Ezt az értéket még további áruszállításokkal többszöröseére növeli. Hátráltatja a szövetségi szervező bizottság munkáját a rendelkezésre álló tehergépekcsik megnemfelelő száma és ál-

lapota. A szövetségi szervezőbizottság megkezdte a vágóállatok felvásárlását a tenyésztőtől. Eddig 250 darab sertést és 125 darab vágómarhát vásárolt meg. A nagyszabású üzleti forgalom lebonyolítására az Állami Bank nyújt hitelt a szervezeteknek.

N. M.

Scântela Satelor

LEGUTÓBBI, 1949 SZEPTEMBER 11-I SZÁMÁBAN.

„Ma még dolgozó földműveseink nagyrésze ökrös igával túrja a földet, s marokkal szórja a magot a barázdákba. Sokan csak faekével dolgoznak s vannak olyanok, akiknek nincsen sem ökrük, vagy szerszámuk sem.

A munka nehéz és fárasztó. A termés gyenge, nem kielégítő. Megszámlálhatatlan földdarabkán, rosszul tagolt és elszórt földeken nem tud fejlődni a termés. A dolgozó földművesek évek hosszú során át össze voltak kötve az inséggel és a szenvedéssel. A dolgozó falusi ember hátán ugyanakkor a kulákok is elősködtek. Egy életen át dolgozott a szegény, még éjszaka sem volt pihenése és sorsa a nyomorúság volt. A kulák a szegény dolgozó munkájából növelte erejét, gazdagodott. Meglopták, kizsákmányolták, üzérkedtek a szegény- és középparasztokkal.

Az ilyen élet, amit évszázadon keresztül éltek a dolgozó földművesek nem egyéb, mint kínlódás és küzködés.

A továbbiakban a cikk rámutat arra, hogy ezt a nyomorúságos állapotot felszámolta a népi demokrácia és új életutat nyitott meg a szegény- és középparasztok számára, a felemelkedés útját. A Román Munkáspárt vezetésével orvosolták a dolgozó parasztság évszázadok óta tátongó sebeit.

A dolgozó földművesek felemelkedése a mezőgazdaság gépesítésén át érhető el. A vetésterületek meggyenélkül kiterjesztése a traktorral vont mély barázdá, a vetőgép munkája, a napuszerű orató-cséplőgép használata jelenti a gyógyítóírt az évszázados sebekre.

„Ha így dolgozzák meg a földet — hánzik tovább a cikk — a munka sokkal könnyebb lesz, a termés pedig sokkal gazdagabb. Az élet megelégedett és fényesebb. A szegénységet örök időre el lehet akkor ütni, s a kizsákmányolás és a kulákok rablása teljesen megszűnik. Elkezes bizonyítéka ennek a szovjet parasztlak mai boldog élete, amit a kollektív gazdaságoknak, az új jobb földmégművelésnek köszönhetnek.

Ez a fényes út megnyitott országunk szegény- és középparasztjai előtt is. A munkásosztály, élén a Párttal, ezen az úton vezet a dolgozó parasztságot. Eyy jobb életet hoz. Eppen ezért igyekszik a munkásság, hogy növelje a traktorok és a mezőgazdasági gépek számát.

1955-ben elérünk oda, hogy 25 ezer traktorunk lesz! Így van megállapítva az új tervben. De nemcsak ennyi. Országunkban más mezőgazdasági gépeket is fogunk gyártani: arató-kötözőket, kombinátorokat — dluan gépeket, amelyek csapdába esztanak és cséplőnek is, és egyéb mezőgazdasági felszereléseket.

Végezzünk egyszerű számítás, hogy mit fog jelenteni dolgozó földművesünknek egy munkanapon az a 25 ezer traktor. Tegyük fel, hogy 1 traktor egy nap alatt csuvin 3 hektár földet szánt fel. Ez azt jelentené, hogy a 25 ezer traktor egyetlen nap alatt 75 ezer hektár földet fog felszántani.

A cikk a továbbiakban kifejti ennek a téma nek a jelentőségét, majd ezekkel a mondatokkal ér véget:

„A munkásosztállal való szoros szövetségben, a dolgozó parasztsággal előzheti a falvakból a mult szenvedéseinek emlékét és boldog jövőt építhet magának.“

A dési MNSz sziniátszók önkéntes munkát végeztek Árpáston

DES. — (Levelezőnkől.) — A Magyar Népi Szövetség dési szervezetének színjárszó csoportja az elmúlt napokban Árpáston és Magyardecse községekben vendégszerengett. A 35 tagú lelkes csoport tagjai egyfelvónásos színdarabot adtak elő, majd román és magyar népi láncokkal, szavlatokkal és énekszámokkal egészítették ki a műsort. Magyardecse a közönség nem fért el a kultúrterembe, így a sok érdeklődőre való tekintettel a szabadban tartották meg az előadást. Magyardecse dolgozói ígéretet tettek arra, hogy még ebben az évben

új, nagybefogadóképességű kultúrházat építenek. Magyardecsen közel félezer, Árpáston 300 főnyi közönség nézte végig a jólsikerült előadást. A megnyitóbeszédet a megyei szervezet részéről Székely Tihamér intézőbizottsági tag tartotta. A kiszállásnak jelentőségét növelte az is, hogy a dési színjárszócsoprt tagjai Árpáston 2 napi önkéntes munkát végeztek, az ottani szervezet tagjával ki-latarozták az árszátoi kultúrházat. A falusi dolgozók között osztatlan örömet keltett városi munkatársaink segítése.

Parddi Kálmán.

